

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ratione disputandi, prae||sertim in re Theologica,
Pe=||tri Mosellani Protege[n]sis or[ati]o.||**

**Mosellanus, Petrus
Luther, Martin**

[Leipzig], 1519

VD16 S 2174

Syncerissimo amico Othoni a Pack, equestris ordinis viro iureconsulto,
Petrus Mosellanus Protegensis S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32415

Syncerissimo amico Othoni a Pack, equestris ordinis viro iureconsulto, Petrus Mosellanus Protegensis S.D.

SCis humanissime Otho, vt illustrissimus patriæ huius princeps, & Mecœnas noster, Georgius nobis, præscripto etiam in hoc argumento, negotium dederit scribendæ orationis, quam in frequentissimo hoc eruditorum hominum conuentu, eius nomine puer, qui & morum innocentia, & habitu referret Theologum, pronunciatet. Nec ignoras, quibus ex causis hoc consiliū sit immutatum. Nam prudentissimus princeps: partim a te coram, & meis absentis literis, partim etiam ipsius orationis (totam enim te recitante recognouit) prolixitate admonitus, fieri non posse, vt a quantumuis felicitis indolis puero, cum auditorum fruge pronunciatetur: vehementer voluit, vt tu eandem, pro ratione decori non nihil immutatam, pronunciatam susciperes. Siue, quia ei negotio magis quàm alius quispiam, par esse videbaris: siue quod nemo alius, tanto cum decore hanc personam gereret, quanto tu qui & patria, & equestris ordinis dignitate, ad tanti herois fastigium altius & propius asurgis. Itaque, pro tua modestia verecunde aliquamdiu reluctatus, tandem principis voluntati cessisti, & conditionem accepisti. Sed humanarum rerum inconstantia, & hoc irritum fecit. Et enim, cum bonam orationis partem, in memoriæ thesaurum iam reposuisses, ac dicendi tempus biduo tantum abesset, graue adeo valetudinis periculum tibi accidit, vt nihil minus permitterent Medici, quàm malum ipsum vocis contentione augere. Quo factum est,

A ij

vt quemadmodum scribendi, sic & pronunciandi munus, a principe nobis iniūgeretur. Tametsi iam ante alio nos benignissimus heros destinarat. Pronunciauimus ergo, non, vt in tanta principum corona decuit, sed vt per laterum infirmitatem, perq; vocis tenuitatem licuit. Porro, quia nonnulla laboris huius pars tibi debetur, volui & quicquid est hic nostrum, sub tuo nomine publicare. Ac, nequid fallam lectorem, principis nostri prudentissimi est argumentum, mea tractatio, tuus vero: iucundissime Otho: ediscendi labor, & procurandæ rei sollicitudo. Bene vale. Lipsiæ, Tertio Kal. Iulias, Anno Millesimo quingentesimo decimonono.

De ratione disputandi, præsertim in re theologica, Pe. Mosell, Protegensis Oratio.

Non optarim mihi: illustrissimi principis, vosq; cæteri viri ornatiss, quos & cuiuscunq; ordinis in hoc confesso intueor: vt me in oratiõis huius ingressu trepidantem, vestro fauore animetis: aut in iuuenilis dictionis admirationem aureis arrigatis (Neq; enim eiusmodi rebus fretus, huc conscendi) Sed, vt cum silentio & assensu, ex hac iuuenili persona loquentem audiatis, illustrissimum pariter & sapientissimum principem Georgium, Saxonie ducem, magnum Prouintie Tyringie præsidem, Mysie deniq; Marchionem, inelytæ huius Academiae nostræ munificentissimum Mecoenatem, ac tutorem, Heroem seculorum memoria dignum. Cuius principatum armis ac viris munitum, artibus egregijs instructum, Christianis morib; excultum breuiter, modis omnibus florentiss, ad extrema mundi huius perituri